N°. 86. A°. 1843.

VRIJDAG, den 27sten OCTOBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 24 October 1843.*

Van wege den Gouverneur Generaal wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1. Aan de Slavin *Coba* en hare dochter *Jansje;* aangekomen hebbende L. BENESCIA. — En
2. Aan de Slavin *Creseana* en hare dochter *Adolphina;* aangekomen hebbende A. WARNSINCK.

En dat de gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1. JOHANNA SCHUURMAN. HELENA SCHUURMAN.
2. CRESEANNA WARNSINCK. — En ADOLPHINA CHRISTINA WARNSINCK.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 25 October 1843.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, *om Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. C. J. LEIJSNER, in qualiteit als Gemagtigde van JACQUES ANTHONIJ JACOTT en JACOBUS ANTHONIJ JACOTT, dewelke zijn Executeuren en Erfgenamen des Boedels van wijlen JACOT van IMTHURN, voor de Slaven *Picantrie* en *Fraas;* opgemelden Boedel aankomende.
2. D. J. LOTH als gewezen Straatvoogd, voor de Slaven *Doris* en *Marcus;* alsnu onder Straatvoogdij van C. L. G. VAN AMSON staande, en afkomstig van den Boedel J. E. VAN ONNA.
3. E. VAN EMDEN, voor de Slavin *Clarijntje*; hem in eigendom toebehoorende.
4. GRACIA DE LA PARRA, voor de Slaven *Annaatje, Josephina* en *Jacob;* haar in eigendom toebehoorende.
5. ALEXANDER MACINTOSH, voor den Slaaf *William;* hem in eigendom toebehoorende.
6. C. DE JONGH, voor de Slavin *Claartje;* hem in eigendom toebehoorende.
7. J. C. VAN HEURN, voor de Slaven *Leentje* en hare kinderen *Henrij, Doortje, Betje* of *Bebé* en *Maria;* hem in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen opgeroepen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, om binnen den tijd van *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR

Tot narigt van het Publiek dient, dat de Schoener *SUSANNA*, Kapitein D. GAERSTE op *Zaturdag* aanstaande de reis naar *Curaçao* zal aannemen, en dat de Brievenmaal voor dien bodem bestemd op gemelden dag ten *twaalf* ure zal worden gesloten.

Paramaribo, den 24 October 1843.
De Post beambte,
A. P. TIRION.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 1 September.

Onze geachtste dagbladen behelzen den volgenden *curieusen* brief, door koningin *Pomare*, souvereine van Otaheite, aan onze Koningin geschreven, om haar de bescherming van de Engelsche regering tegen Frankrijk te verzoeken.

OTAHEITE, 23 Januarij 1843.

» Mijne waarde vriendin en zuster koningin Victoria, Koningin van Groot Brittannie.

» Gezondheid en vrede zij u, en bevei ligd moogt gij zijn door Jehovah, den grond slag van onze magt als Koninginnen van onze twee koningrijken. Wij leven in vrede, door de beschikkingen, welke onze voorgangers gemaakt hebben.

» Dit is mijne rede tot u, mijne vriendin en zuster! Beklaag mij in mijne verslagenheid, en mijnen hulpeloozen toestand, en in de zwarigheden, waarin mijn volk gedompeld ligt met Frankrijk.

» Het bestaande beschermende bestuur van Frankrijk in mijne bezittingen erken ik niet. Ik wist niets van hetgeen mijne opperhoofden en de Fransche consul hebben gedaan; toen ik u door kapitein Jones een brief zond, daar ik naar Raiate was gegaan.

» Bij de aankomst van den Franschen admiraal, A. du Petit Thouars, vergaderden dezelfde opperhoofden, die het stuk tot smeeking van Fransche bescherming, hadden geteekend, te weten: de drie gouverneurs en Paraita, de persoon die te Papeite was achtergebleven (die Paraita is de wortel van dit groote kwaad), de Fransche admiraal en de Fransche consul; na dat zij hun voornemen hadden volbragt, om dit stuk te teekenen, zoo zouden zij het naar mij te Moerie, door middel van mijne bodem, Tairapa en Mr. Simpson, ten einde ik het ook zou teekenen.

» Tairapa zeide tot mij: » *Pomare* schrijft uwen naam onder dit stuk. Indien gij uw naam niet kunt schrijven, zoo moet gij eene boete van 10,000 dollars geven, te weten 5000 op morgen en 5000 op over morgen; en als de eerste betaling langer dan tot 2 ure op den eersten dag zal zijn uitgesteld, dan zullen de vijandelijkheden beginnen en uw land worden ingenomen.

» Op die bedreiging, teekende ik mijnen naam, tegen mijnen wil. Ik was genood zaakt het te teekenen, en ook omdat ik bang was, dat de Britsche en Amerikaansche onderdanen, die in mijn land zijn gevestigd, in geval van vijandelijkheden, onmeedoogen zouden zijn vermoord; er zou op geen volk acht zijn geslagen.

» Op die wijs is mijn bestuur van mij weggenomen, en in een Fransch bestuur veranderd.

» Mijn bestuur is van mij weggenomen door mijne vijanden Paraita, Hitate, Tati en anderen, die met hen zijn verbonden; zij waren het, die zamen kwamen en met de Franschen die schikking sloten, zij hebben mij gebannen, opdat ik geen Koningin van Otaheite meer zou wezen en dat zij de Koningen zouden zijn, en ook hunne kinderen.

» En nu, mijne vriendin! denk aan mij, heb medelijden met mij, en help mij, laat ik in mijn bestuur worden hersteld, met magt, tijdiglijk en veiliglijk, laat dit verhaast worden door het gevoel, dat zegt dat de Messiach in onze wereld zal komen om u en mij te redden.

» Heb medelijden met mij in mijne tegenwoordige droefenis, in mijne ongelegenheid en groote hulpeloosheid.

» Werp mij niet van u af, help mij spoedig, mijne vriendin. Tot u kom ik om eene schuilplaats snellen, ten einde onder uwe groote schaduw te worden bedekt, gelijk die verleend is aan mijne vaderen door uwe vaderen, die nu dood zijn, en wier koningrijken tot ons, zwakken, zijn nedergedaald.

» Ik hernieuw die vriendschap, laat zij voor eeuwig duren, laat de duurzaamheid daarvan zich uitstrekken, niet alleen tot ons en onze kinderen, maar tot onzer kinderen kinderen. Mijne vriendin, laat toch niets onze vriendschap verbreken. Dat is mijn ware wensch.

» Ik rigt nu tot U, mijne vriendin, mijn laatste uitzigt; mijne eenige hoop, van hersteld te worden, is op U, wees spoepdig om mij te helpen, want ik ben bijna dood; Ik ben als eene gevangene, vervolgd door een oorlogsman en bijna achterhaald, reeds zie ik zijne speer nabij.

» De tijd is zeer nabij, dat ik te vreezen heb al mijn land en bestuur te verliezen.

» Mijne vriendin, zend spoedig een groot oorlogschip om mij te helpen. Alle dag word er een Fransch oorlogschip verwacht. Spoedig, zend een oorlogschip om mij te beschermen, en ik zal gered wezen.

» Het is mijn wensch, dat de Admiraal spoedig naar Otaheite over kome. Indien hij niet spoedig kan komen, dan hoop ik dat er thans (bij toeval) een groot schip kome.

» Zend toch gedurig uwe oorlogschepen hier, laat er geene maand voorbij gaan, zonder dat er een komt, tot dat al mijne bekommeringen over zijn.

» Ik heb ook met deze gelegenheid een brief aan Uwen Admiraal op de Spaansche kust geschreven om naar Otaheite te komen en mij te helpen.

» Gezondheid en vrede over U, weest gezegend, mijne zuster, vriendin, Koningin van Groot-Brittannie; etc.

» POMARE, Koningin van OTAHEITE."

FRANKRIJK.

PARIJS, 4 September.

De *Messager* deelt de volgende bijzonderheden nopens de aankomst der Koningin van Engeland op het kasteel van Eu mede:

H. M. de Koningin van Engeland is gisteren (Zaturdag) ten 5 ure des namiddags in het gezigt van Tréport aangekomen.

Het weder was prachtig; eene onmetelijke volksmenigte bedekte het havenhoofd en den ganschen weg, tot aan het kasteel van Eu.

Op het eerste sein, door het geschut der buitenwacht gegeven, zijn HH. MM. en de gansche koninklijke familie uit het kasteel naar Treport vertrokken.

De schepen naderden en reeds was de rook duidelijk zigtbaar.

HH. MM. de Koningin der Franschen, de Koningin der Belgen en de Prinsessen wachten op het havenhoofd. De Koning, plaats nemende in de koninklijke sloep, met zijne zonen de Hertogen van Aumale en Montpensier, vergezeld van den Engelschen gezant Lord Cowley, van de ministers van buitenlandsche zaken en marine, en van zijne aides-de camp ging het schip te gemoet, aan welks boord de koningin Victoria was.

De Koning begaf zich aan boord van het jagt der Koningin, gevolgd door de Prinsen, Lord Cowley en de ministers.

H. M. en Prins Albert zijn vervolgens met den Koning in eene koninklijke sloep gestapt, welke de doorluchtige reizigers tot aan de landingsplaats bragt.

Boven aan den trap, op de kade der haven, werden de doorluchtige gasten, welke met den koning aan land gestapt waren, ontvangen door de Koningin, omringd door haar gezin, door den generaal Sebastiani en door de Dames van haar gevolg.

Op dat oogenblik hieven de troepen, in bataille tegenover de zee geplaatst, drie malen den kreet van leve de Koning! aan, welke kreet met geestdrift door eene onafzienbare volksmenigte herhaald werd.

De militaire muzijk speelde het *God save the Queen*!

Er was eene tent in gereedheid gebragt, alwaar het koninklijke gezelschap eenige oogenblikken vertoefde. Lord Aberdeen en Liverpool, die met de ministers in eene andere sloep geland waren, vereenigden zich in die tent met HH. MM.

De stoet begaf zich op weg in opene rijtuigen.

In het eerste rijtuig, met acht paarden bespannen, zaten de koning, de drie Koninginnen, prins Albert en de prinsessen der koninklijke familie.

De prinsen vergezelden het rijtuig te paard.

De eskadrons van het 1ste regement karabiniers vormden de eskorte. Eene ontelbare volksmenigte was op beide zijden van den weg geschaard en deed de lucht van luide toejuichingen weergalmen.

Het was 7 ure toen de stoet, na het park doorgereden te zijn, op den voorhof van het kasteel aankwam, alwaar de nationale garde, de infanterie van linie en het regement karabiniers in slagorde geschaard stond.

Op herhaalde geroep van leve de Koning! leve de Koningin van Engeland! door eene onmetelijke volksmenigte aangeheven, en bij hetwelk de muzijk het *God save the Queen* voegde, verscheen de Koning op het balkon, de Koningin van Engeland aan de hand geleidende.

De toejuichingen waren toen oorverdoovend. De uitwerking van een zoo ontzagwekkend schouwspel is onbeschrijfelijk even als de groote en diepe indruk, dien deze schoone dag op aller harten heeft gemaakt.

— Een onzer dagbladen deelt de volgende nieuwe bijzonderheden mede, nopens de gevaren, door welke bij Treport de koninklijke familie is bedreigd geworden.

Het was nabij 4 ure toen de koning den 28sten Aug. te Treport aankwam. Hij reed in eene met zes paarden bespannen char-à bancs, en was gezeten op de eerste bank, met den Graaf van Parijs en de Hertogin van Orleans nevens hem: achter hen waren gezeten de Koningin, de Prinses van Joinville, de Koningin der Belgen en de Hertogin van Saxe Coburg, achter dezen de Prinsen van Joinville, van Coburg en van Aumale, die des morgens van Havre waren teruggekomen. De koning ging eene batterij bezigtigen, die te Mers, aan de overzijde der haven van Treport, was opgerigt, en moest eene beweegbare brug over rijden, die boven over de sluis van het kanaal is gelegd, hetwelk zeer onlangs gegraven is om Eu met de zee te verbinden. Deze brug, die zich in twee gedeelten ter wederzijde van het kanaal opent, om de schepen door te laten, heeft, in plaats van leuningen, slechts twee kettingen, de eene ter knie, de andere ter elboog hoogte. De zee was laag in de haven, en het water stortte zich met groot gedruisch door de sluisdeuren; dit gedruisch en de schuimende bruising van het water, en niet, zoo als sommige gezegd hebben, de knal van het geschut, maakten het handpaard van het eerste of voorspan schichtig, op het oogenblik toen het rijtuig de brug opreed. Dit paard steigerde en gleed met de achterpooten van de brug af, het achter tweespan met zich sleepende! waarvan de postiljon den tijd had, af te springen. De kettingen der brug braken aan stukken, het laatste span paarden hield een oogenblik stand; maar het gewigt zoude ongetwijfeld hen, met het rijtuig en met de geheele koninklijke familie hebben medegesleurd, indien niet het geweldige van den val en ter zelfder tijd de weerstand der achterspan paarden de strengen en leidsels hadden doen breken. Ware dit niet gebeurd, zoude er voor de doorluchtige reizigers, die in het bij de sluis zeer diepe water zouden zijn neergestort, menschelijkerwijze geene hulp of redding zijn mogelijk geweest. Op het oogenblik, waarin de koninklijke familie zich in dit imminente gevaar bevond, klemde de Hertogin van Orleans haren zoon aan haren boezem, en riep uit: » Groote God! — — op dezelfde wijze, en ditmaal allen te zaam!"

De manschap van het koninklijke jacht *Reine Amélie* ijlings naar de brug toegeschoten, had slechts de drie paarden te redden.

De koning en de familie zijn op de kade uitgestapt, alwaar zij met levendig gejuich werden ontvangen: de koningin was bleek en diep getroffen: zelfs de koning, sedert lang aan zoo vele zware beproevingen onderworpen, scheen ontsteld. De familie heeft eene wijl te voet tot aan het einde van het havenhoofd gewandeld; op het oogenblik van den terugtogt was de kalmte op aller gelaat hersteld, en het rijtuig is langzaam midden door de juichende volksmassa voortgetreden.

— In eenen particulieren brief leest men als volgt:

Men verzekert, dat Zondag te Eu een ministerraad gehouden is, die door Lord Aberdeen en Lord Liverpool bijgewoond werd. De Koning, de Prins de Joinville en de Hertog d' Aumale waren bij die conferentie tegenwoordig. Bij die gelegenheid schijnen de Engelsche ministers hooge staatkundige redenen te hebben doen gelden om zich te verzetten tegen het verlangen hunner Koningin, welke gaarne Parijs en Versailles wilde zien. Men gelooft dan ook, dat de Koningin Victoria reeds aanstaanden Donderdag vertrekken zal.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 1 September.

Volgens de jongste berigten uit Montenegro heerscht daar de grootste gistingen ten gevolge van een bloedig voorval, hetwelk de gewigtigste gevolgen kan hebben. Tusschen den Vladika en den Vizier van Herzegowina zou in deze maand eene bijeenkomst hebben plaats gehad, om zich te verstaan omtrent eene verlenging van den wapenstilstand. Daar men het echter over de plaats der zamenkomst niet eens kon worden, zoo zond de Vizier aan den Vladika, die zich in het klooster Ostrog bevond, eene deputatie, bestaande uit den Kadi van Niesitsch en meer aanzienlijke Turken. De Vladika, welke van deze deputatie vooraf kondschap ontvangen had, en daarin aanleiding tot wantrouwen schijnt gevonden te hebben, ontving de deputatie niet, maar liet haar zeggen, dat zij weder gaan kon, van waar zij gekomen was, waartoe deze zich terstond gereed maakte. Naauwelijks hadden echter de afgevaardigden den terugweg aangenomen, of zij werden door eene bende Montenegrijnen overvallen, en bijna allen nedergesabeld of zwaar verwond. De tijding van deze trouwbreuk, welke de Vladika wel is waar terstond door zijne verontschuldigingen de verzekering van zijn diep leedwezen en strenge bestraffing der daders liet volgen, heeft de Turken ten hoogste verbitterd. De Vizier van Herzogowina zond terstond met deze tijding een' koerier naar Konstantinopel af, terwijl hij van alle kanten troepen verzamelt, om de Montenegrijnen duchtig voor hun verraad te straffen. Reeds hebben de Turken uit weerwraak drie Montenegrijnsche dorpen verbrand, waartegen de Montenegrijnen op Turksch gebied eenige kudden geroofd, en de herders vermoord hebben. Ook de nieuwe stadhouder van Scutari heeft den Montenegrijnen, die voor twee jaren zijn' zoon vermoord hebben, bloedige wraak gezworen, en maakt hiertoe de krachtigste toebereidselen. In het geheel heeft de geheele Turksche omtrek van Montenegro de wapenen opgevat, en zal dit eene zware beproeving ondergaan. In Botnie en de Kraine duren middelerwijl de onrust en ontevredenheid nog altijd voort.

ADVERTENTIËN.

Vermits de bedanking van den Heer H. KAMERLING, als *Ouderling* en *Kerkmeester* bij de *Hervormde Gemeente* alhier, zijn, door de Kerkeraad derzelver Gemeente, de Ouderling, de Heer C. A. BATENBURG tot Kerkmeester en de Diacon de Heer C. S. SPILLENAAR tot adjunct Kerkmeester benoemd.

Paramaribo, den 19 October 1843.

Namens de Kerekraad voornoemd,

H. J. RAADGEVER,

Scriba.

Te Koop:

(27634) Een *KATOEN LOOTS*, lang 65 en breed 40 voeten, van BOLLETRIE en BRUINHARD HOUT, met alle toebehooren. Een Geraamte van eenen *KOFFIJ LOOTS*, lang 70 en breed 42 voeten, van BOLLETRIE.

Alsmede:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Groote Dwars Straat*, La. D. No. 127.

Adres bij J. F. HALFHIDE.

Paramaribo, den 19 October 1843.

(27631) Fraaije SPIEGELS: SCHILDERIJEN, PENDULES, POPPEN, Kousen, Sokken Sperm. en Smeerkaarsen en exquise JAMAICA RUM in flesschen en demejeans, *Goedkoop*: te bekomen bij

EDUARD KÖLLE.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 23sten dezer, het schip Nicolaas Witzen Kapt. P. F. Lange, van Amsterdam, hebbende 38 dagen reis; Passagiers: W. Humphreys en Echtgenoot, Frederika Amalia Rembow en Adeline Henriette Hintzen.

Den 25sten, het Schip Catharina, Kapt. K. M. Hillers, van Amsterdam, hebbende 46 dagen reis; Passagiers: H. D. Detering, K. F. H. Withuijs, P. A. Charbon Sluijterman, J. da Silva, G. Hohnhorst en W. R. Macdonald.

UITGEKLAARD

Den 20sten dezer, de Engelsche schoener Guiana, Kapt. J. A. Williams, naar Demerary

Den 24sten, het schip Koning Willem, Kapt. L. H. Singer, naar Amsterdam, lading: 332 vaten Suiker, 25 balen schoone Katoen 13 b. Kacao.

In het Neder district *Nickerie*:

Den 5den September, het Schip Zodiac, Kapt. A. C. Krull, naar Rotterdam; lading: 165 vaten Suiker, 15 balen heele- en 5 dito gebr. Koffij.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.